

Artikel van de Maand – Augustus 2010

Geestelijke krachtmetingen als zendingsmethode – V – Esther & Mordechai

Door Dr. Steef van 't Slot

We vervolgen nu de serie over geestelijke krachtmetingen in missionaire voorhoede gevechten. Hiervoor keken we naar zulke ontmoetingen met o.a. Farao, Amalek, Bileam en Daniël. Nu bekijken we het boek Esther. Dit verhaal verschilt van de andere, omdat geen directe zendingsactie plaatsvond; het ging hier om het overleven van dat deel van Gods volk¹ dat verzuimd had terug te keren toen de ballingschap eindigde.² Het laat zien hoe zelfs een geseculariseerd deel van Gods volk dat slechts uit

‘naam-gelovigen’ bestond, nog Zijn grote trouw en bescherming genoot tijdens de dreiging van een alles-vernietigende vijand.

Over de echtheid van dit boek, waarin God niet uitdrukkelijk spreekt – Zijn naam wordt zelfs niet genoemd – is heel wat gedebatteerd. Het wordt nergens in het NT geciteerd. Sommigen menen dat het om die reden niet canonisch kan zijn. Anderen zien dat we met een juweel van een boek te maken hebben, waarin het oude thema naar voren komt dat Gods volk wordt bedreigd en er voor redding wordt gezorgd door Zijn ongeziene tegenwoordigheid. Waarom was Hij zo onzichtbaar in die tijd? In de Torah lezen we: ‘En Ik zal zeker Mijn aangezicht verbergen te dien dage, vanwege al hun slechtheid, door zich tot andere goden te wenden’.³

De in Perzië achtergebleven Joden, nadat de 1^e groep met Zerubbabel teruggekeerd was, kunnen als verwereldlijkt worden beschouwd. Ze hadden het goed in hun ballingschapsland, en het kan best de door Haman geïnitieerde crisis zijn geweest, die hen dwong God en hun religieuze identiteit opnieuw te beschouwen. En Hij had Zijn reddingsinstrumenten al klaargezet. Dat maakt dit boek heel evangelisch van karakter. Esther is het schoolvoorbeeld van een zendeling die maar moeilijk kon accepteren dat ze er echt een was. Zonder haar tussenkomst zouden de 2^e helft van haar boek, de 2^e helft van Ezra en heel Nehemia mogelijk niet geschreven zijn, als de Joden door Hamans geplande genocide zouden zijn uitgeroeid.

Het door deze boef met uitroeiing bedreigde volk vond redding door Gods handelen met twee eenvoudige mensen van groot karakter: Esther en haar oom Mordechai. Esther leerde tijdens haar koninklijke loopbaan haar leven niet lief te hebben, maar het af te willen leggen voor haar volk. Haar woorden werden klassiek: ‘Kom ik om, dan kom ik om’.⁴ Dat was niet makkelijk: Mordechai moest haar eraan herinneren dat ze misschien wel ‘juist voor een tijd als deze’⁵ koningin geworden was. Ze moest leren accepteren dat er een Goddelijk plan voor

¹ Tussen 479 en 471 v.Chr.

² Na het decreet van Cyrus in 539 v.Chr.

³ Deut. 31:17,18

⁴ Esther 4:16

⁵ Esther 4:13,14

haar leven bestond – net als voor ieder van ons: ‘Want Hij heeft ons in Christus Jezus geschapen, *opdat we de goede werken zouden doen die Hij tevoren voor ons bereid heeft*’.⁶

Dit boek zal meer geestelijke betekenis voor ons hebben wanneer we de typologische betekenis van de personen begrijpen. Deze vertegenwoordigt de echte karakters: ‘... een voorafschaduwning ... van al het goede dat nog komen moet, en daarvan niet de gestalte zelf laat zien ...’.⁷ Typen kunnen niet altijd exact zijn in details. Slechts dat aspect van het type dat specifiek in Gods Woord gegeven wordt, is betrouwbaar als geestelijke les.⁸

Koning Ahasveros is het type van God de Vader, heel erg rijk, en vorst over het grootste koninkrijk ter wereld, die genadig zijn scepter uitstrekt naar degene die hij liefheeft, en verheven had tot de koninklijke waardigheid.

Esther verving voormalig *Koningin Vashti*, die weigerde de rechtmatige eis van de koning, haar schoonheid te tonen aan de vertegenwoordigers van de natiën, te gehoorzamen. Zij personifieert de valse kerk die haar zendingsijver verloor en geen voorbeeld voor de volken meer was. Zo is ze ook een type van Israël, dat door ongehoorzaamheid in ballingschap ging.

De *Zeven Raadsheren* van de Koning⁹ zijn een type van de Heilige Geest, Die ook wel de Zeven Geesten des Heren wordt genoemd.¹⁰

Het is niet moeilijk te onderscheiden dat *Haman* een type van Satan is, die eens een belangrijke positie in het hemelse Koninkrijk bekleedde, maar zich tegen de top-creatie van zijn Meester – de mens – keerde, puur uit jaloezie.

Het slachtoffer van Hamans jaloezie was *Mordechai* – type van Christus – die uiteindelijk zijn tegenstander versloeg en de op een na belangrijkste positie aan het hof verwierf. Hij inspireerde Esther de Joden te redden. Mordechai werd Esthers zender, en herinnert ons aan Jezus’ woorden: ‘Zoals de Vader Mij zond, zend ik jullie’¹¹: ‘voor een tijd zoals deze’.¹²

Zoals gezegd, dit was een duidelijke geestelijke krachtmeting, maar de context verschilt van de voorafgaande omdat Haman, die de onzienlijke vijand vertegenwoordigt, in zijn genocidale pogingen gestopt werd door Esther en Mordechai, die de onzienlijke, stille God vertegenwoordigden, Die desalniettemin de Winnaar van de krachtmeting werd. Als altijd nam de duivel het initiatief God uit te dagen – en verloor. Misschien was deze crisis de aanleiding, dat de volgende groep Joden onder Ezra, 15 jaar later terugkeerde naar Jeruzalem?

⁶ Eph. 2:10 (mijn cursivering)

⁷ Heb. 10:1

⁸ Dr. Brian J. Bailey, *Esther*, Hebron Press, Benoni, Zuid Afrika, 1996a:6

⁹ Esther 1:13,14

¹⁰ Jes. 11:2; Op. 1:4

¹¹ Joh. 20:21

¹² Esther 4:14

